

Μητροπολίτης Βίντιν Δομετιανός: οκνηρία είναι η βασική απειλή για την Εκκλησία

Σε συνέντευξη στο περιοδικό «Θωμάς» ο Μητροπολίτης Βίντιν Δομετιανός της Βουλγαρικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, ο οποίος επισκέφθηκε τη Μόσχα ως επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Εκκλησίας του για τα 65^α γενέθλια του Αγιωτάτου Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσιών Κυρίλλου, εξέφρασε την πεποίθηση ότι παρά τις διώξεις ο Ρωσικός λαός ποτέ δεν έχανε τη σχέση του με την Εκκλησία και κατέπεκτασιν με τον Θεό.

Σπούδασ στη Θεολογική Ακαδημία Μόσχας πριν από σαράντα και πλέον χρόνια και πολύ καλά θυμάμαι την εποχή εκείνη. Είμαι μάρτυς πως ακόμα εκείνα τα χρόνια παρά τις απαγορεύσεις τη Λαύρα του Αγίου Σεργίου επισκέπτονταν άνθρωποι από κάθε γωνιά της χώρας. Θυμάμαι πως οι ερχόμενοι από τη Σιβηρία με τσουβάλια στις πλάτες προσκυνητές διανυκτέρευαν στους κήπους και πάνω στα παγκάκια, διότι δεν υπήρχε δυνατότητα να βρούν ένα άλλο κατάλυμα. Μέρα και νύχτα αυτοί παρακολούθησαν χαιρετισμούς, έψαλαν απέξω, πράγμα, το οποίο με συνεκλόνησε κυριολεκτικά...

Βλέπω τώρα τη σημερινή Μόσχα. Μολίς χθες έγινα μάρτυς του συγκλονιστικού θρησκευτικού ενθουσιασμού όταν οι άνθρωποι από τα ξημερώματα όρθιοι επί ώρες περίμεναν τη σειρά τους για να προσκυνήσουν το ιερό κειμήλιο την Τιμία Ζώνη της Παναγίας. Από χθες και έως σήμερα έχει σχηματισθεί μια τεράστια ουρά: νέοι, παιδιά, γριές, ακόμα και άτυχοι ανάπηροι που τους έφερναν με τα καροτσάκια τους, είναι απίστευτο! Φρονώ ότι αυτό το θέαμα λέγει πολλά για τη Ρωσία και πρωτίστως επιβεβαιώνει ότι πράγματι παρά τους διωγμούς ο λαός σας δεν έχανε ποτέ τη σχέση του με την Εκκλησία και κατέπεκτασιν με τον Θεό.

Η σημερινή αναγέννηση αποτελεί θαύμα. Σήμερα έχετε εκείνο για το οποίος δε μπορούν να καυχηθούν πολλές άλλες χώρες. Έχετε νέους ιερείς, έχετε πιστή κοσμική νεολαία, έχετε πιστούς διανοούμενους...

Κοιτάξτε να δείτε τι γίνεται σε χώρες όπου εκεί ποτέ δεν υπήρχαν οι διωγμοί. Ναί, εκεί ήταν συνήθεια να χαιρετίζουν τους κληρικούς με την υπόκλιση της κεφαλής, η Εκκλησία ήταν σεβαστή. Αλλά φαίνεται ότι ακριβώς γι' αυτό το λόγο διότι οι πιστοί δεν είχαν εκείνο για το οποίο να αγωνίζονται, έγιναν οκνηροί και αδιάφοροι, έχασαν την ευαισθησία τους. Και ως αποτέλεσμα ήταν η απώλεια της εμπιστοσύνης προς την Εκκλησία, του σεβασμού του ιερού κλήρου και η ψύχρανση της πίστεως.

Εύχομαι μετά από διωγμούς και αυτή τη τόσο θαυμαστή αναγέννηση, την οποία παρατηρούμε σήμερα, να μην πλήξει τη Ρωσία αυτή η πνευματική σκηνή. Δόξα τω Θεώ ότι σήμερα στη χώρα σας υπάρχει ζωντανή μνήμη των νεομαρτύρων με το παράδειγμα της πίστεώς τους. Ένα τέτοιο παράδειγμα εκ μέρους του ιερού κλήρου φυσικά εμπνέει το λαό, καί αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Βέβαια κατά την επέτειο πρέπει να κάνουμε ιδιαίτερη μνήμη και για τον Αγιώτατο Πατριάρχη Κύριλλο, τον οποίο να χαρακτηρίσω ως μια σπουδαία προσωπικότητα και όχι μόνο για τη Ρωσία και την Ευρώπη, αλλά για όλο τον κόσμο. Θυμάμαι τις δημόσιες του παρεμβάσεις ακόμα τα χρόνια του «ψυχρού πολέμου» όταν εμάς, τους κληρικούς από το «ανατολικό μπλοκ» αντιμετώπιζαν σχεδόν ως πράκτορες επιρροής. Δεν μας πίστευαν. Αλλά ο νυν Πατριάρχης Μόσχας αγωνίσθηκε για να εξαλείψει εν πολλοίς αυτή την αντίληψη. Απέδειξε ότι δεν υπηρετούμε την πολιτική, ούτε τους άρχοντες του αιώνας τούτου, αλλά ότι η Αγία Ορθόδοξη Εκκλησία εργάζεται για το καλό όλης της ανθρωπότητας.

Εμείς στη Βουλγαρία έχουμε ρωσική τηλεόραση και ξέρω ότι πολλοί από εμάς με θαυμασμό παρακολουθούν κάθε Σάββατο την εκπομπή ο «Λόγος του ποιμένα», την οποία παρουσιάζει ο Πατριάρχης Κύριλλος.

Είναι σημαντικό ότι δεν μιλάει απλά για θρησκευτικά θέματα, αλλά υπό το πρίσμα της Αγίας Γραφής επιχειρεί να ερμηνεύσει παραδείγματα και ζητήματα της επικαιρότητας, δηλαδή να συζητήσει εκείνα τα προβλήματα, τα οποία ενδιαφέρουν πολλούς ανθρώπους, ακόμα και τους απίστευτους και όσου έχουν αμφισβητίες στα θέματα πίστεως.

Ο Πατριάρχης Κύριλλος συνέβαλε ακόμα και στις μεταβολές, οι οποίες διαπιστώνουμε σήμερα στη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία: πρόκειται για τη διχοτομηση των μεγάλων επαρχιών και την αύξηση αριθμού των επισκόπων. Ως Επίσκοπος με σχετική πείρα να πώ τη γνώμη μου, ότι είναι απαραίτητες αυτές οι μεταρρυθμίσεις, διότι η μικρότερη επαρχία διευκολύνει τις επαφές του Επισκόπου με τους απλούς ανθρώπους, το κύρηγμα και τελικά την επίλυση των πνευματικών προβλημάτων του ποιμνίου του. Και αυτό είναι το βασικότερο.